

INSEROWAĆ (2) *vb impf*

3 sg m *praet* inserowął (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Włączać, wpisywać do ksiąg urzędowych, najczęściej sądowych [insero – wrażam, wtykam, wszczyniam Mącz 388b; – wszczepiam, wtykam Calep; wpisuję – insero Cn] [co] (2) : Przyłufki też inferował niktóre [!] Státuty Mázoweckie. SarnStat 1154, 488.

Cf INSEROWANY

TZ